

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4XEObd/17/2018
Identifikačné číslo spisu: 7505201388
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7505201388.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598
proti povinnému: V., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z., o vymozenie 35,85 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 12Er/102/2005,
o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 14CoE/245/2013-83 z 20. decembra 2013 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a.
- III. Povinnému n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Košice - okolie, č. k. 12Er/102/2005-49 z 22. 06. 2011 vo výroku o vyhlásení exekúciu za neprípustnú a zastavení exekúcie a vo výroku o trovách exekúcie.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku vyhlásil za neprípustnú a zastavil. Notárska zápisnica

nie je spôsobilým exekučným titulom, pretože udelenie plnomocenstva Mgr. Tomášovi Kušnírovi povinným v zmluve o úvere č. 9060255 zo 06. 05. 2004 je v rozpore so záujmami povinného. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že notárskej zápisnici chýba jej materiálna vykonateľnosť, a preto na jej základe nie je možné viesť exekúciu proti povinnému.

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie. Podľa názoru dovolateľa sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov [§ 237 písm. a/ zákona

č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.) a účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Dôvodnosť dovolania vidí oprávnený v ust. § 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p., t. j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p., konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom posúdení veci. Na základe uvedeného žiada dovolací súd, aby napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Spolu s dovolaním zároveň oprávnený navrhol, aby na základe § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolacie konanie prerušil a predložil Súdnemu dvoru Európskej únie dovolateľom vymedzené prejudiciálne otázky.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu konajúca zamestnancom v súlade s § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávneného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

5. Vzhľadom na to, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p.

(podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval podľa § 236, § 237 a § 239 O. s. p.

6. Vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávneného, ako aj zamietnutiu jeho návrhu na prerušenie dovolacieho konania, najvyšší súd na odôvodnenie svojho rozhodnutia v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom v týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania, ako aj dôvodnosti podaného návrhu na prerušenie dovolacieho konania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 7Cdo/174/2012, 4Oboer/329/2013, 4Oboer/367/2013, 6ECdo/5/2013, 7ECdo/134/2013, 3Oboer/79/2013, 2Oboer/120/2013, 5Oboer/116/2013, 5Oboer/113/2013, 3Oboer/71/2013, 3ECdo/12/2014 a 7ECdo/245/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Dovolací súd k námietke dovolateľa ohľadom povinnosti súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu vytýčiť vo veci ústne pojednávanie ďalej uvádza, že tak ako správne poznamenal oprávnený, zákonom č. 230/2012 Z. z. účinným od 9. augusta 2012 (zákon bol účinný do 31. decembra 2012) bol novelizovaný Exekučný poriadok, ktorý ustanovenie § 57 Exekučného poriadku doplnil o ods. 5, v zmysle ktorého súd nariadi pojednávanie, ak rozhoduje podľa § 57 ods. 1 písm. g/ a k/. Dovolateľ namietal, že pokiaľ súd prvej inštancie v danom prípade vyhlásil exekúciu za neprípustnú a následne ju zastavil, mal postupovať podľa uvedeného ustanovenia. S uvedeným však nemožno súhlasiť,

keďže súd prvej inštancie nemohol postupovať podľa uvedeného ustanovenia, ktoré v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (uznesenie o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a zastavení exekúcie vydal súd prvej inštancie dňa 22. 06. 2011) účinné ešte nebolo. Rovnako odvolací súd v danom prípade postupoval v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p., ak o odvolaní oprávnenej rozhodol bez nariadenia pojednávania.

7. Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 C. s. p. a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

8. O trovách konania rozhodol dovolací súd v zmysle § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., pričom povinnému, ktorý bol v dovolacom konaní úspešný, nepriznal náhradu trov konania, keďže mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.